

Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie - Overgangsovereenkomst ('s-Gravenhage, 3 februari 1958)

Source: Overgangsovereenkomst. [EN LIGNE]. ['s-Gravenhage]: Benelux, mise à jour 11.06.2003[11.06.2003].

Disponible sur <http://www.benelux.be/NL/hoofdned.htm>.

Copyright: All rights of reproduction, public communication, adaptation, distribution or dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

The documents available on this Web site are the exclusive property of their authors or right holders.

Requests for authorisation are to be addressed to the authors or right holders concerned.

Further information may be obtained by referring to the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/verdrag_tot_instelling_van_de_benelux_economische_unie_overgangsovereenkomst_s_gravenhage_3_februari_1958-nl-c75cb096-e3d5-4f07-9561-fecf47629989.html

Publication date: 14/05/2013

Overgangsovereenkomst

HOOFDSTUK 1 Van de nationale behandeling, de bewegingsvrijheid en de uitoefening van economische en beroepswerkzaamheden.....

HOOFDSTUK 2 Van het handelsverkeer tussen de grondgebieden van de Hoge Verdragsluitende Partijen.....

HOOFDSTUK 3 Van de landbouw.....

HOOFDSTUK 4 Van de economische en financiële betrekkingen met het buitenland.....

HOOFDSTUK 5 Van het betalingsverkeer.....

HOOFDSTUK 6 Van de douane- en belastingaangelegenheden.....

HOOFDSTUK 7 Van het vervoerswezen.....

HOOFDSTUK 8 Slotbepalingen.....

De Hoge Verdragsluitende Partijen bij het heden ondertekende Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, hierna genoemd „Unieverdrag“;

Erkennende, dat de omstandigheden voor wat betreft sommige bepalingen van het Unieverdrag afwijkingen van aflopende aard vereisen;

Verlangend deze afwijkingen door gezamenlijke bemoeiingen geleidelijk af te schaffen;

Hebben besloten een Overgangsovereenkomst te sluiten en zijn de volgende bepalingen overeengekomen:

HOOFDSTUK 1

Van de nationale behandeling, de bewegingsvrijheid en de uitoefening van economische en beroepswerkzaamheden

Artikel 1

Vóór 1 januari 1959 stellen de Hoge Verdragsluitende Partijen een overeenkomst op, welke de wijze van uitvoering van de artikelen 55 en 56 van het Unieverdrag bepaalt.

Artikel 2

1. Zolang de wetgevingen inzake de uitoefening van zelfstandige economische en beroepswerkzaamheden niet zijn geharmoniseerd en hieruit voor één of meer Hoge Verdragsluitende Partijen belangrijke moeilijkheden kunnen ontstaan, kan het Comité van Ministers gedurende een tijdvak van ten hoogste vijf jaar en in afwijking van de bepalingen van artikel 2, lid 2, onder b), van het Unieverdrag aan ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen toestaan aan de onderdanen van de andere Verdragsluitende Partijen eisen te stellen voor de uitoefening van beroepswerkzaamheden op het gebied van ambacht, kleinhandel, groothandel, industrie en dienstenverlening, welke niet voor de eigen onderdanen worden gesteld.

2. Indien een Hoge Verdragsluitende Partij op grond van lid 1 van dit artikel voor de onderdanen der andere Verdragsluitende Partijen zwaardere eisen stelt dan die welke zij aan haar eigen onderdanen oplegt, mogen deze eisen in geen geval zwaarder zijn dan die welke de andere Verdragsluitende Partijen aan hun onderdanen opleggen noch mogen zij zwaarder zijn dan die welke de eerstgenoemde Verdragsluitende Partij aan onderdanen van derde landen oplegt.

Artikel 3

De bepalingen van artikel 2, lid 2, onder b), van het Unieverdrag zijn gedurende een tijdvak van ten hoogste vijf jaar niet van toepassing op de visserij in de territoriale wateren.

Artikel 4

1. Gedurende een tijdvak van ten hoogste drie jaar kunnen, overeenkomstig regelingen welke voortvloeien uit overeenkomsten tussen de Hoge Verdragsluitende Partijen, maatregelen worden genomen, ingeval een belangrijke ongelijkheid mocht bestaan tussen de aanbestedingen gegund door de overheidsinstellingen van een Hoge Verdragsluitende Partij aan de onderdanen van een andere Verdragsluitende Partij en

aanbestedingen gegund door de overheidsinstellingen van die Verdragsluitende Partij aan de onderdanen van de eerstgenoemde Verdragsluitende Partij; deze maatregelen kunnen eventueel afwijken van de bepalingen van artikel 62 van het Unieverdrag.

2. In het in lid 1 van dit artikel bedoelde geval doet het College van Scheidsrechters bedoeld in artikel 15 van het Unieverdrag uitsluitend ex aequo et bono uitspraak.

Artikel 5

Gedurende een tijdvak van ten hoogste drie jaar zal artikel 62 van het Unieverdrag op de aanbestedingen van de overheidsinstellingen, bedoeld in artikel 63, onder B. b), van dat Verdrag, alleen van toepassing zijn voor zover de Staat hierop daadwerkelijk invloed uitoefent.

Artikel 6

1. Binnen een tijdvak van ten hoogste vijf jaar stellen de Hoge Verdragsluitende Partijen de overeenkomst op bedoeld in artikel 58, lid 3, van het Unieverdrag.

2. Tot aan de inwerkingtreding van de in lid 1 van dit artikel bedoelde overeenkomst is artikel 58, lid 2, van het Unieverdrag niet van toepassing op het gebied van verzekeringen, spaarkassen en bouwkassen.

Artikel 7

1. Indien de stand van de arbeidsmarkt de tewerkstelling van werknemers in bepaalde tijdvakken, streken of beroepen niet zou toestaan, plegen de Hoge Verdragsluitende Partijen onmiddellijk overleg, teneinde in onderlinge overeenstemming de nodige tijdelijke maatregelen te treffen.

2. De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich, bij de toepassing van deze maatregelen zoveel mogelijk het nadeel te beperken, dat voor de belanghebbende werknemers daaruit zou kunnen ontstaan.

3. Het door dit artikel ingestelde regime vervalt uiterlijk na verloop van een tijdvak van vijf jaar na de inwerkingtreding van het Unieverdrag; vóór de afloop van dit tijdvak kan het Comité van Ministers te allen tijde dit regime beëindigen.

Artikel 8

Tenzij het Comité van Ministers anders beslist, zijn gedurende een tijdvak van ten hoogste vijf jaar de bepalingen van artikel 2, lid 2, onder b), van het Unieverdrag niet van toepassing op werkers die door een arbeidsovereenkomst voor schepelingen zijn gebonden.

HOOFDSTUK 2

Van het handelsverkeer tussen de grondgebieden van de Hoge Verdragsluitende Partijen

Artikel 9

De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich, binnen een tijdvak van ten hoogste vijf jaar de coördinatie tot stand te brengen van de wettelijke of uitvoerende voorschriften en de andere

publiekrechtelijke voorschriften bedoeld in de artikelen 6 en 7 van het Unieverdrag, die een ongerechtvaardigde belemmering voor het vrije verkeer vormen, teneinde die belemmering weg te nemen.

Artikel 10

1. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 11 tot en met 24 van deze Overeenkomst is ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen bevoegd in afwijking van artikel 3 van het Unieverdrag die beperkingen op het vrije handelsverkeer te handhaven welke op het ogenblik van de inwerkingtreding van het Unieverdrag van kracht zijn.

2. Het Comité van Ministers stelt de lijst van deze beperkingen vast en schaft deze geleidelijk af binnen een tijdvak van ten hoogste vijf jaar.

3. In elk geval kennen de Hoge Verdragsluitende Partijen elkaar het meest gunstige regime toe dat ten aanzien van derde landen van kracht is.

HOOFDSTUK 3 Van de landbouw

Artikel 11

In afwachting van de verwezenlijking van de voorwaarden voor een volledige vrijmaking van het handelsverkeer in landbouwproducten tussen de grondgebieden van de Hoge Verdragsluitende Partijen kan ieder hunner binnen haar grondgebied maatregelen tot valorisatie treffen; deze maatregelen kunnen een beperking of een verbod van de uitvoer van de gevaloriseerde producten inhouden. Iedere Hoge Verdragsluitende Partij kan tevens maatregelen treffen ter bescherming van haar binnenlandse markt tegenover de andere Verdragsluitende Partijen binnen de grenzen en onder de voorwaarden van de artikelen 12 tot en met 24 van deze Overeenkomst.

Artikel 12

In afwijking van de artikelen 3, 7, 10 en 11 van het Unieverdrag is ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen bevoegd heffingen of licentierechten op te leggen bij de in- en uitvoer van landbouwproducten en voedingsmiddelen. Deze heffingen kunnen echter alleen ten aanzien van de andere Verdragsluitende Partijen worden toegepast, indien zij tevens worden toegepast ten aanzien van derde landen. De opbrengsten van zodanige heffingen of licentierechten vormen geen gemeenschappelijke inkomsten.

Artikel 13

In afwijking van de artikelen 3, 7, 10 en 11 van het Unieverdrag zijn de producten, voorkomende op de bij deze Overeenkomst gevoegde lijst A, onderworpen aan het stelsel van minimumprijzen.

Artikel 14

1. De minimumprijzen worden in onderlinge overeenstemming door de Commissie voor landbouw, voedselvoorziening en visserij vastgesteld op basis van de kostprijzen, verhoogd met een passende winstmarge. Bij verschil van mening in deze Commissie omtrent een minimumprijs of zijn toepassing wordt

het geschil onmiddellijk voorgelegd aan een overeenkomstig artikel 21 van het Unieverdrag ingestelde Werkgroep. De beslissing van de Werkgroep is onmiddellijk van toepassing.

Indien binnen acht dagen na de vergadering van de Werkgroep nog geen beslissing is genomen, kan de Regering van het belanghebbende invoerende land onmiddellijk die maatregelen in werking stellen welke zij onontbeerlijk acht voor de bescherming van haar belangen. In dat geval zal zij rekening houden met de noodzaak de belangen van het uitvoerende land zo min mogelijk te schaden.

2. De Commissie voor landbouw, voedselvoorziening en visserij stelt eventueel de kwaliteiten, typen en variëteiten vast van de produkten die aan het stelsel van minimumprijzen zijn onderworpen.

Artikel 15

1. Teneinde de toepassing te verzekeren van de overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 van deze Overeenkomst vastgestelde minimumprijzen, wordt aan een permanente delegatie uit de Commissie voor landbouw, voedselvoorziening en visserij, samengesteld uit afgevaardigden van de Hoge Verdragsluitende Partijen, opgedragen de ontwikkeling der prijzen voortdurend te volgen. Wanneer deze delegatie constateert dat de geldende prijzen beneden het vastgestelde peil blijven, dan is het invoerende land zonder meer bevoegd om bij wijze van conservatoire maatregel de invoer van de betrokken produkten op te schorten, totdat de Commissie voor landbouw, voedselvoorziening en visserij - daartoe binnen drie dagen bijeenkomende - of de vergadering van de in artikel 14 van deze Overeenkomst vermelde Werkgroep een beslissing heeft genomen. Evenzo zal een eventueel door genoemde delegatie geconstateerd herstel der prijzen op het vastgestelde peil zonder meer de afschaffing van de door het invoerende land genomen maatregel met zich meebrengen.

2. Bij de uitoefening van haar taak zal de permanente delegatie de procedure volgen welke door de Commissie voor landbouw, voedselvoorziening en visserij wordt vastgesteld.

Artikel 16

1. Teneinde de krachtens artikel 14 van deze Overeenkomst vastgestelde minimumprijzen te waarborgen worden heffingen vastgesteld, welke gelijk zijn aan het verschil tussen de overeengekomen minimumprijs en de prijs franco grens. De prijs franco grens wordt vastgesteld op grond van de prijs op de binnenlandse markt vermeerderd met de werkelijke kosten.

2. Tenzij het Comité van Ministers anders beslist, worden deze heffingen door het uitvoerende land geheven.

3. Het totale bedrag van deze heffingen, welke worden gelegd op het onderling handelsverkeer tussen Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, wordt na afloop van ieder kwartaal gelijkelijk tussen beide verdeeld.

Artikel 17

De Hoge Verdragsluitende Partijen verlenen elkaar preferentie bij de invoer van landbouwprodukten waarvoor een minimumprijs van kracht is. De produkten, voorkomend op lijst A, kunnen slechts in onderlinge overeenstemming worden vrijgemaakt ten aanzien van derde landen.

Artikel 18

De bepalingen van artikel 12 van deze Overeenkomst zijn niet van toepassing op produkten waarvoor een minimumprijs van kracht is.

Artikel 19

1. In afwijking van de artikelen 3, 7, 10 en 11 van het Unieverdrag kan ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen ten aanzien van de produkten, voorkomende op de bij deze Overeenkomst gevoegde lijst B, een bijzonder regime toepassen dat door het Comité van Ministers wordt vastgesteld.

2. In elk geval kennen de Hoge Verdragsluitende Partijen elkaar het meest gunstige regime toe dat ten aanzien van derde landen van kracht is.

Artikel 20

1. Ten aanzien van de produkten, voorkomende op de bij deze Overeenkomst gevoegde lijst C, is het Groothertogdom Luxemburg bevoegd een autonoom invoerregime tegenover de andere Verdragsluitende Partijen toe te passen.

2. In elk geval kent het Groothertogdom Luxemburg de andere Hoge Verdragsluitende Partijen het meest gunstige regime toe dat ten aanzien van derde landen van kracht is.

Artikel 21

De lijsten A, B en C kunnen door het Comité van Ministers worden gewijzigd, de Commissie voor landbouw, voedselvoorziening en visserij gehoord.

Artikel 22

1. De harmonisatie van het landbouwbeleid wordt verwezenlijkt binnen een tijdvak van ten hoogste vijf jaar.

2. De artikelen 12 tot en met 21 van deze Overeenkomst worden door het Comité van Ministers afgeschaft naarmate de harmonisatie van het landbouwbeleid wordt verwezenlijkt, onverminderd het aan de landbouw van het Groothertogdom Luxemburg verleende bijzondere regime.

3. Een Werkgroep, ingesteld op grond van artikel 21 van het Unieverdrag, onderzoekt jaarlijks in de herfst de voortgang in deze harmonisatie en stelt het programma voor het volgende jaar vast.

Artikel 23

Voor zover geen gemeenschappelijke regelingen bestaan, kan ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen in afwijking van de artikelen 3, 10 en 11 van het Unieverdrag gedurende een tijdvak van ten hoogste vijf jaar maatregelen nemen waardoor de uitvoer van bepaalde landbouwprodukten of voedingsmiddelen wordt verboden of beperkt met het oogmerk om een regelmatige voorziening van haar binnenlandse markt te verzekeren.

Artikel 24

Totdat een gecoördineerd regime tot stand is gekomen, heeft ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen de bevoegdheid in afwijking van de artikelen 3, 10 en 11 van het Unieverdrag maatregelen te nemen op het gebied van de samenstelling of hoedanigheid van landbouwprodukten of voedingsmiddelen alsmede op het gebied van rassen.

Artikel 25

Zolang het Comité van Ministers niet anders beslist, blijven de Studiecommissie voor de kostprijzen en de Commissie tot harmonisatie van de landbouwpolitiek, welke werden ingesteld bij de op 3 mei 1955 genomen Beslissing van het Comité van Ministers, voorzien in het Protocol van 24 juli 1953 betreffende de coördinatie van de economische en sociale politiek, de hun toevertrouwde taken vervullen niettegenstaande de intrekking van de genoemde Beslissing.

HOOFDSTUK 4

Van de economische en financiële betrekkingen met het buitenland

Artikel 26

1. De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich vóór 1 januari 1959 een gemeenschappelijk beleid inzake de buitenlandse handel en de daarop betrekking hebbende betalingen te verwezenlijken in overeenstemming met de bepalingen van artikel 10 van het Unieverdrag.
2. Tot deze datum en voor zover dit gemeenschappelijk beleid voor bepaalde produkten herkomstig van of bestemd voor bepaalde derde landen niet tot stand is gebracht, kunnen de Hoge Verdragsluitende Partijen het vrije onderlinge handelsverkeer in deze produkten beperken.
3. Zolang een van de Hoge Verdragsluitende Partijen krachtens dit artikel afzonderlijk onderhandelt over akkoorden betreffende het goederenverkeer, kunnen waarnemers van de andere Verdragsluitende Partijen deze besprekingen bijwonen.

Artikel 27

1. De in- en uitvoercontingenten zijn niet gemeenschappelijk voor de produkten waarin het handelsverkeer niet vrij is op grond van de artikelen 10 tot en met 24 van deze Overeenkomst.
2. Het Comité van Ministers kan uitzonderingen op de bepaling van lid 1 van dit artikel vaststellen.

Artikel 28

Het Comité van Ministers kan gescheiden uitvoercontingenten tegenover een derde land vaststellen voor produkten ten aanzien waarvan een Hoge Verdragsluitende Partij maatregelen heeft genomen of waarborgen heeft toegekend met betrekking tot prijs, kwaliteit of beheer van het contingent, voor zover de andere Verdragsluitende Partijen niet dezelfde maatregelen en dezelfde waarborgen kunnen toepassen.

Artikel 29

De Hoge Verdragsluitende Partijen stellen vóór 1 januari 1959 de in artikel 76, lid 2, van het Unieverdrag voorziene overeenkomsten op.

HOOFDSTUK 5

Van het betalingsverkeer

Artikel 30

1. De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich de maatregelen, welke zij, in afwijking van de bepalingen van het Unieverdrag, op het gebied van de betalingen tussen hun ingezetenen toepassen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dat Verdrag, op te heffen, zodra en naarmate de verhoudingen in het internationale betalingsverkeer hiertoe de mogelijkheid bieden. De Commissie voor monetaire en financiële vraagstukken brengt over deze punten ten minste eens per jaar verslag uit aan het Comité van Ministers.

2. In afwijking van de artikelen 2 en 4 van het Unieverdrag blijven de kapitaaltransacties onderworpen aan de beperkingen welke de Hoge Verdragsluitende Partijen toepassen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dat Verdrag.

3. In afwijking van de artikelen 3 en 5 van het Unieverdrag blijft het goederen- en dienstenverkeer onderworpen aan de beperkingen die de Hoge Verdragsluitende Partijen op het gebied van de betalingen toepassen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dat Verdrag.

HOOFDSTUK 6

Van de douane- en belastingaangelegenheden

Artikel 31

1. In afwachting van de opheffing van de moeilijkheden welke de volledige toepassing van het Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage op 18 februari 1950, met zich brengt, kan iedere Hoge Verdragsluitende Partij in afwijking van de artikelen 3, 11, 78 en 80 van het Unieverdrag bij invoer herkomstig uit derde landen of uit de grondgebieden der andere Hoge Verdragsluitende Partijen deze rechten en retributies autonoom heffen.

2. De Hoge Verdragsluitende Partijen streven naar de geleidelijke toepassing van het in lid 1 van dit artikel bedoelde Verdrag.

Artikel 32

1. In afwachting van de opheffing van de moeilijkheden welke de instelling van het in artikel 79 van het Unieverdrag voorziene regime met zich brengt, kan ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen in afwijking van de artikelen 3, 5, 11, 78 en 79 van het Unieverdrag autonoom de overdrachtstaxen, de omzetbelasting en andere soortgelijke belastingen heffen bij invoer uit derde landen of uit de grondgebieden der andere Verdragsluitende Partijen.

2. De Hoge Verdragsluitende Partijen streven naar de geleidelijke instelling van het in lid 1 van dit artikel bedoelde regime.

Artikel 33

Wat de niet in de artikelen 78 tot en met 80 van het Unieverdrag bedoelde belastingen aangaat, verminderen de Hoge Verdragsluitende Partijen geleidelijk de verschillen waardoor de mededingingsvoorwaarden kunnen worden verstoord.

HOOFDSTUK 7 Van het vervoerswezen

Artikel 34

Binnen een tijdvak van ten hoogste drie jaar schaffen de Hoge Verdragsluitende Partijen geleidelijk de kwantitatieve beperkingen af inzake:

- a) het goederenvervoer over de weg en het ongeregeld reizigersvervoer over de weg tussen hun grondgebieden;
- b) het ongeregelde reizigersvervoer over de weg vanuit het grondgebied ener Hoge Verdragsluitende Partij naar derde landen.

Artikel 35

Het vervoer te water van uit Nederland in België ingevoerd rivierzand en riviergrint kan wat betreft het gebruik van binnenschepen gedurende een periode van vijf jaar geschieden overeenkomstig de regelingen welke op het ogenblik van de inwerkingtreding van het Unieverdrag van toepassing zijn op de invoer van zand en grint.

HOOFDSTUK 8 Slotbepalingen

Artikel 36

Onverminderd de bepalingen van artikel 22 van deze Overeenkomst onderzoekt het Comité van Ministers jaarlijks de afwijkingen, voorzien in deze Overeenkomst, teneinde een beslissing te nemen over de mogelijkheid van hun afschaffing.

Artikel 37

Het Comité van Ministers kan ingeval van gebleken noodzaak de in deze Overeenkomst voorziene tijdvakken met twee jaar verlengen.

TEN BLIJKE WAARVAN de Gevolmachtigden van de Hoge Verdragsluitende Partijen deze Overeenkomst hebben ondertekend en voorzien van hun zegel.

GEDAAN te 's-Gravenhage, 3 februari 1958, in drievoud in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

